

MOJA ULUBIONA DYSCYPLINA SPORTU

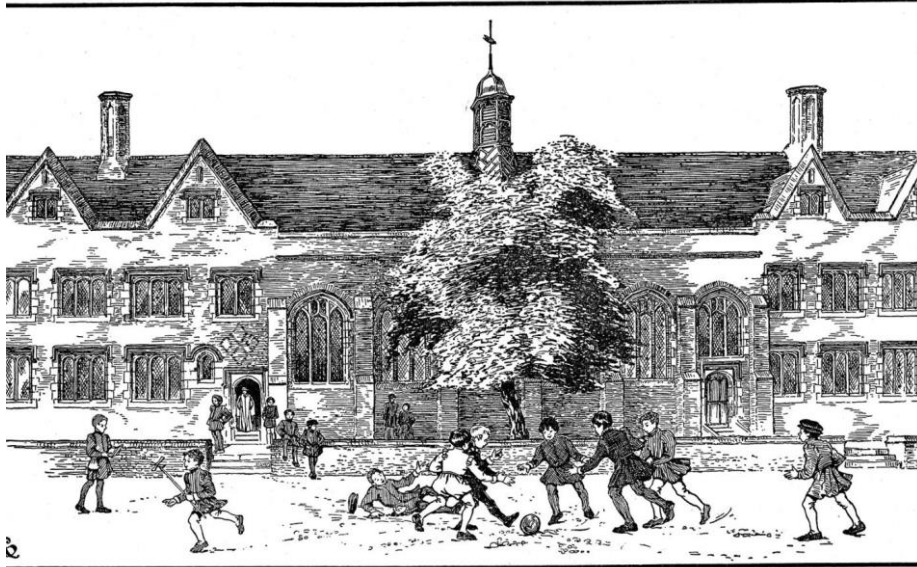
Piłka nożna odkąd pamiętam zawsze była moją ulubioną dyscypliną sportu. Już jako malutki chłopiec grałem z tatą i mamą w piłkę na naszym przydomowym boisku, które tata zrobił dla mnie. Kiedy nauczyłem się czytać zacząłem przeglądać różne informacje na temat piłki nożnej. Z czasopism i Internetu dowiedziałem się wielu faktów na temat piłki nożnej.

1. Historia piłki nożnej.

Dla wielu może być zaskoczeniem to, jak długą i ciekawą historią szczyci się piłka nożna. Najstarsze wzmianki o niej w Anglii pochodzą jeszcze z 1170 roku – kiedy to młodzież spotykała się na polach, by „grać w piłkę”. Pewne elementy tego sportu sięgają nawet II i III wieku p.n.e. w Chinach. Ówczesne podręczniki wojskowe opisują mianowicie ćwiczenia zespołowe zwane „tsu chu”, podczas których przeciwnicy używali skórzanej piłki wypchanej piórami i włosiem. Zadanie polegało na umieszczeniu jej w siatce zamocowanej na bambusowych tyczkach przy jednoczesnej obronie własnej siatki. Podobne gry znane były również starożytnym Egipcjanom i Grekom.

W porównaniu z rozbudowaną chińską wersją futbolu w jego angielskim odpowiedniku używano nadmuchanego pęcherza zwierzęcego. Sport ten zdobywał w Anglii coraz większą popularność – do tego stopnia, że w XIV w. zaniepokoiło to Edwarda II. Król bał się, że bieganie za piłką odciąga jego poddanych od ćwiczeń w strzelaniu z łuku przed spodziewaną wojną ze Szkocją, i w końcu zakazał tej gry. Był to pierwszy z wielu tego rodzaju zakazów w historii, albowiem przeciwko piłce nożnej występowali później także m.in. Edward III, Henryk IV i Oliver Cromwell.

Atrakcyjność futbolu przekroczyła podziały klasowe i w XVIII wieku zyskał on sobie niezwykłą popularność w ekskluzywnych szkołach prywatnych. Dopiero wtedy opracowano dokładne zasady tej gry. Na spotkaniu w Cambridge w 1848 r. uzgodniono, w jakich przypadkach uznaje się zdobycie bramki, co należy zrobić, gdy piłka opuści boisko, i co wolno bramkarzowi. Wszystkie te przepisy obowiązują do dziś.

2. Zasady w piłce nożnej.

W meczu biorą udział dwie drużyny. Na boisku może przebywać 11 zawodników z każdej drużyny, w tym z każdej po jednym bramkarzu. Niedopuszczalne jest rozpoczęcie gry, gdy drużyna posiada mniej niż 7 zawodników. Gra polega na strzelaniu bramek bez pomocy kończyn górnych. Dopuszcza się grę nogami, głową i niektórymi częściami tułowia. Piłkę kopie się po ziemi, dopuszczalne

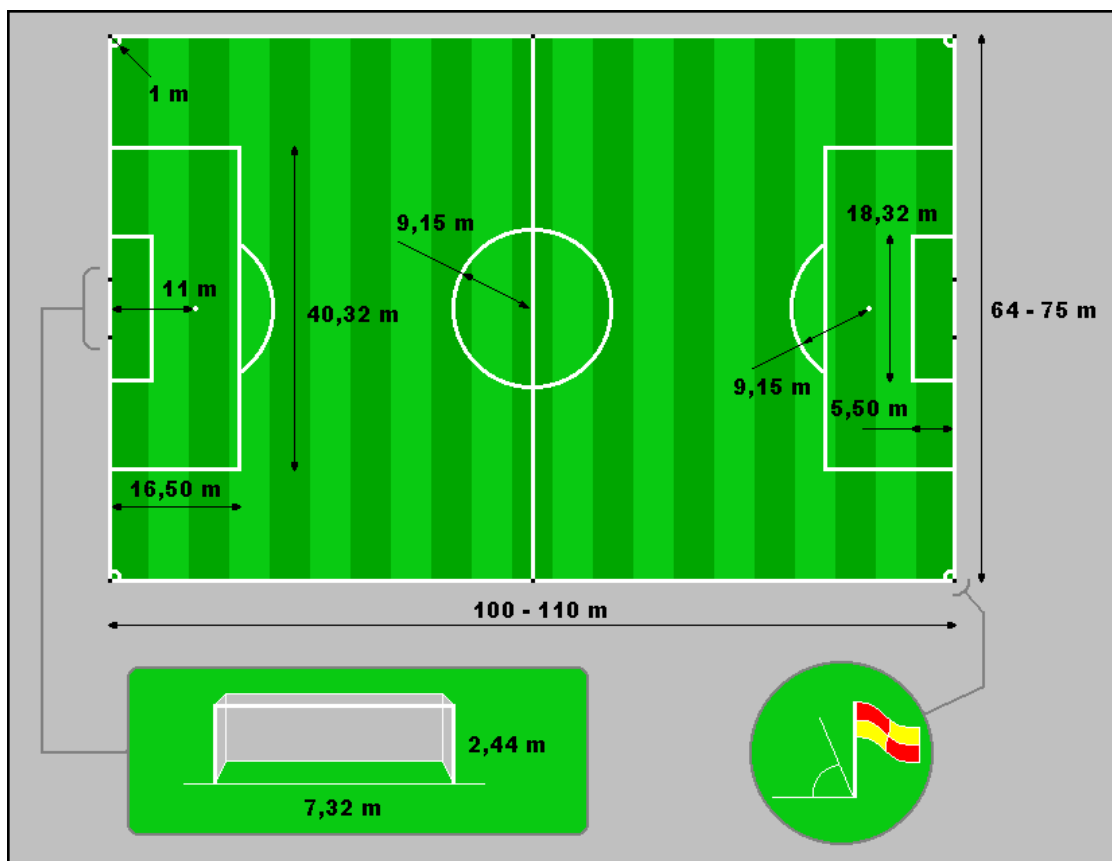
jest jej przerzucanie za pomocą nóg. W obrębie pola karnego chwycić piłkę rękoma ma prawo wyłącznie bramkarz drużyny broniącej. Gol pada w momencie, gdy piłka przekroczy linię bramkową całym swoim obwodem. Mecz wygrywa drużyna, która strzeli więcej goli. Dopuszczalny jest remis, choć w niektórych sytuacjach, gdzie wynik musi zostać rozstrzygnięty dopuszcza się przedłużenie czasu gry o dwie tyle samo trwające dogrywki. Gdy dogrywki nie przyniosą rozstrzygnięcia, następuje konkurs rzutów karnych.

Czas gry

Każdy mecz trwa 2 połowy, obie po 45 minut. Między poszczególnymi częściami gry powinna odbyć się przerwa, które nie może przekroczyć 15 minut. Do każdej połowy może zostać doliczony dodatkowy czas z powodu wymiany zawodników, wymuszonych przez kontuzje czasów w grze. O długości dodatkowego czasu decyduje sędzia.

Boisko

Pole do gry w piłkę nożną musi mieć kształt prostokąta. Jego krótszy bok nazywany jest linią bramkową i jego długość powinna wynosić od 45 do 90 metrów. Dłuższy z boków nosi nazwę linii bocznej, której długość waha się od 90 do 120 metrów. Jak nazwy boków wskazują, pole gry ograniczone jest liniami. Oprócz linii bocznych i bramkowych, występuje też linia środkowa, dzieląca boisko na dwie równe części. Na samym środku boiska wyznaczony jest okrąg o promieniu 9,15 metra. Pod każdą bramką znajduje się pole karne. Jego długość wynosi 16,5 metra, szerokość natomiast zależy od szerokości linii bramkowej. W odległości 11 metrów od bramki znajduje się punkt karny, z którego wykonuje się rzuty karne. W każdym narożniku boiska znajdują się chorągiewki. Bramki umieszczane są na środku każdej z linii bramkowych. Szerokość bramki wynosi 7,32 metra, a wysokość 2,44 metra.

3. Intersujące mnie fakty o piłce nożnej.

- Na początek ciekawostka o legendzie polskiej piłki nożnej: trener Kazimierz Górski w dniu meczu nigdy się nie golił, z uporem powtarzając, że to jednak nie przesąd, ale nie robi tego, ponieważ z zarostem na twarzy... lepiej mu się myśli.

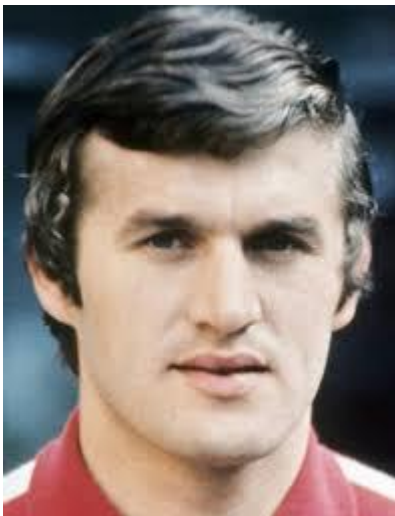

- A teraz polska piłka w liczbach. Najwięcej mistrzostw Polski zdobył Ruch Chorzów oraz Górnik Zabrze, a jest to rekordowa liczba 14 zwycięstw. Najwyższy wynik w historii piłki nożnej w naszym kraju padł 10 sierpnia 2014 roku w meczu Pucharu Polski – było to 35:0 dla drużyny ligi okręgowej KS Chelmek. Nasza reprezentacja oficjalnie istnieje od 1921 roku, natomiast Polski Związek Piłki Nożnej został założony 20 grudnia 1919 roku.

- Najwięcej goli dla Polski w piłce nożnej zdobył Robert Lewandowski – strzelił 61 bramek i tym samym pobił rekord 48 bramek Włodzimierza Lubańskiego.

W. Lubański

R. Lewandowski

- Najwyżej położony stadion na świecie jest w La Paz w Boliwii na wysokości 4100 m n.p.m.

- Pierwsze wkręcane korki zaprojektował założyciel firmy Adidas – Adolf „Adi” Dassler. Nie od początku korki Adidasa były wygodne! Pierwsza wersja, stworzona w 1920 roku, była niezwykle sztywna i uwierająca, a trzy paski – które dziś znamy jako słynne logo firmy – służyły do podtrzymywania konstrukcji buta przed tym, żeby się nie rozpadł.

- Do historii goli z pewnością przeszedł Stephan Staniow grający w Racing Club de Lens, który w 1942 roku w jednym z meczów strzelił 16 bramek! Jeśli chodzi o historyczne strzały, to pierwszy celny rzut karny został wykonany w marcu 1891 roku.

- Sędzia, który sam sobie dał czerwoną kartkę
Brzmi zabawnie, ale to nie żart. Ta sytuacja zdarzyła się w 1998 roku. Sędzia Martin Sylvester sam usunął się z boiska. Jaki był tego powód? Otóż poważny – sędzia ukarał się za podniesienie ręki na jednego z piłkarzy podczas meczu w Andover & District Sunday League. No, no, rączki przy sobie!
- W 1950 roku drużyna Indii została wycofana z Mistrzostw Świata, ponieważ reprezentacja wyszła na boisko... boso. Z kolei w 1982 r. do FIFA wpłynął wniosek o zakazie całowania na boisku, a do 1913 roku bramkarze mogli mieć koszulki tego samego koloru, co reszta drużyny.

4. Mój ulubiony piłkarz.

Po mimo tego, że obecnie mamy wielu wspaniałych piłkarzy moim idolem jest piłkarz z czasów kiedy mój tata był fanem piłki nożnej. Jest nim Zbigniew Boniek. Na początku to tata wiele mi o nim opowiadał, a kiedy podrosłem to sam zacząłem szukać szczegółowych informacji na jego temat.

W reprezentacji Polski zadebiutował w wieku 20 lat, 24 marca 1976 roku, w meczu przeciwko reprezentacji Argentyny, jeszcze pod wodzą Kazimierza Górskiego. Na stałe zadomowił się w kadrze Jacka Gmocha w trakcie Mistrzostw Świata w Argentynie w 1978 r., gdzie popisał się zwłaszcza strzeleniem dwóch bramek w meczu z Meksykiem. Mimo tego Polacy odpadli jednak z turnieju po drugiej rundzie.

W 1982 r. odegrał czołową rolę w występie polskiej reprezentacji na Mistrzostwach Świata w Hiszpanii. W pamięci kibiców szczególnie zapamiętany dzięki hat-trickowi w Barcelonie w spotkaniu z reprezentacją Belgii. W meczu przeciwko Związkowi Radzieckiemu obejrzał drugą żółtą kartkę na tym turnieju, przez co zmuszony był pauzować w meczu półfinałowym przeciwko Włochom, przegranym przez Polskę 0:2. Do składu wrócił na mecz o trzecie miejsce z Francją wygranym przez Polskę 3:2. Na Mistrzostwa Świata w Meksyku w 1986 r. pojechał jako kapitan reprezentacji Polski. Reprezentacja odpadła w 1/8 finału po porażce z Brazylią 0:4. Na trzech turniejach finałowych Mistrzostw Świata (1978, 1982, 1986) rozegrał 16 spotkań, strzelając 6 goli.

Znakomite występy podczas Mistrzostw Świata oraz w Juventusie zaowocowały trzecim miejscem w plebiscycie czasopisma France Football na najlepszego piłkarza Europy 1982 (jako drugi Polak w historii – po Kazimierzu Deynie). Wcześniej wybrany został do drużyny gwiazd mistrzostw świata. Także w 1982 roku, jako drugi

– po Waławie Kucharze – piłkarz w historii, został najlepszym sportowcem Polski w plebiscycie „Przeglądu Sportowego”. Dwukrotnie w 1978 r. i 1982 r. został najlepszym piłkarzem roku w Polsce w plebiscycie „Piłki Nożnej”. W 1976 r. został wybrany piłkarskim odkryciem roku w Polsce w plebiscycie „Piłki Nożnej”.

Ostatni występ reprezentacyjny Zbigniewa Bońka miał miejsce 23 marca 1988 roku w meczu z Irlandią Północną. W reprezentacji rozegrał łącznie 80 meczów i zdobył 24 bramki. Jest członkiem Klubu Wybitnego Reprezentanta.

W 1979 roku wybrany do drużyny „Reszty Świata” na mecz z mistrzem świata, Argentyną, wygranym przez drużynę gwiazd 2:1. W drużynie „Reszty Świata” wystąpił także w meczu z Francją w 1986 r., podczas pożegnalnego występu Michela Platinięgo.

Zbigniew Boniek dziś.

Po zakończeniu kariery piłkarskiej Zbigniew Boniek m.in. pełnił funkcję wiceprezesa PZPN u boku Michała Listkiewicza. Przez krótki czas był też trenerem reprezentacji kraju, która pod jego wodzą przegrała 2 mecze, wygrała 2 i jeden zremisowała. Bez powodzenia startował na prezesa PZPN w 2008 roku. W 2012 kolejna próba zakończona została sukcesem, a w 2016 roku Bońka wybrano także na drugą kadencję. W kwietniu 2017 roku Zbigniew Boniek został wybrany do Komitetu Wykonawczego UEFA.

Zbigniew Boniek doczekał się piosenki o sobie. Śpiewa ją znany polski muzyk Zenon Martyniuk.

Link do piosenki: <https://www.youtube.com/watch?v=mVaen2L2kic>

5. Podsumowanie.

Pilka nożna jest moją ulubioną dyscypliną sportu nie tylko dlatego, że wiele się o niej nazytałem, naoglądałem, ale również dlatego, że lubię uprawiać ten sport. Jestem członkiem klubu piłkarskiego GKS Linia, gdzie gram jako pomocnik. Jak mój idol chciałbym też odnosić takie sukcesy. Już mam pewne osiągnięcia.

W roku 2018 zdobyłem tytuł najlepszego zawodnika, odebrałem puchar z rąk wójta Gminy Cewice.

Mam nadzieję, że moja przygoda z piłką będzie jeszcze długo trwała. Może tak jak Boniek zagram w reprezentacji Polski, może jak on zostanę trenerem? Są to moje marzenia i myślę, że dzięki mojej wytrwałości uda mi się je zrealizować.

Remigiusz Labuda